

Am Ball.

Dr Veri hat am Pumpierball
Si Fraü letscht welle regaliere,
Wo d'vorne g'sesse-n-isch im Saal
Mit andre noch. Fir sie z'serviere
Schickt er e Garçon züe-n-'re fire;
Gehn, sàit er, bringe miner Fraü
Dà Grog; er zeigt un b'schribt se g'naü
Un blibt fir z'lüege bi dr Thüre.
Dr Garçon geht un hebt si Trank
Halt pràchtig in 're-n-Andre-n-ane,
Wo sitzt dert uf em gliche Bank.
Vergàwes thüet jetz, fir ne z'mahne,
Dr Veri hüeschte druf un druf,
's nutzt nit, nur d'Nochb're schaüe-n-uf;
Was isch, sàit Ein züe ihm, was hör i,
Hasch Dü dà Hüeschte vielmol als?
Ich müess doch hüeschte, sàit dr Veri,
Mi Grog kunnt in dr letze Hals!

Ne Irrthum.

Dr Schang isch glicklig, denn er firt,
E grosser Festtag voller Freide,
D'Hewamm hat ihm zwei Zwilling g'stirt,
's sin Biewle, sàit se, alle beide,
Un thien sich beide denn z'glich sàh!
's hat g'wiss noch gar nie nit so gà.
Er geht se glich geh lo ischriwe;

Das Glick wünscht er sich jo scho lang!...
Er heisst Ein Franz, dr Ander Schang...
Doch leider ka's bi dem nitt bliwe,
Denn bol sieht er dr ander Tag,
So gnaü as er o lüege mag,
Ass d'Hewamm sich trumpiert g'ha hat:
's isch eins e Mäidele!... Was mache?
Im Schang isch's wirklich nitt um's lache.
Voll Aerger geht er glich in d'Stadt
Ufs G'meinhüs, fir's halt lo z'changiere.
« Wie ka me sich eso trumpiere! »
Sàit dert dr Schriwer, « 's ka nitt si,
Das isch noch nie g'schàh bis dohi!... »
« 's bringt mich selbst o ganz üs dr Füege, »
So rief dr Schang, « 's thüet mir g'wiss à,
D'Hewamm hat halt kei Brille g'ha,
Un mir wàr's nie iku, fir z'lüege!... »

Dr Schriwer längt 's Register fire
Un schickt sich endlig a jetz doch,
Fir, wie-n-er sàit, si Buech z'verschmire
Mit àndre. — « Weller, » frogt er noch,
« Isch jetz e Mäidele, dr Franz
Oder dr Schang? ich will's markiere,
Fir nitt im letze 's G'schlecht z'changiere, »
« Já, » sàit dr Schang verduttert ganz
Un schaüt verlege-n-uf dr Tisch,
« Wie mache mir das Dings mitnander?
Me kennt se-n-ewe nitt vonander,
Ich weiss nitt, weller as es isch. »